

Súd: Okresný súd Humenné  
Spisová značka: 21C/3/2014  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313216641  
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák  
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2014:8313216641.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom Mgr. Petrom Sivákom v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Pribinova 25, 810 11 Bratislava, IČO: 47 233 516 proti žalovanej Z. V., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H. XX, XXX XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa POS, Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828 právne zastúpený JUDr. Jaroslavou Oravcovou - advokátkou, Dobrianskeho 1651, 093 01 Vranov nad Topľou v konaní o zaplatenie 850,45,- eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

Súd žalobu zamieta.

Súd pripúšťa do konania vstup vedľajšieho účastníka na strane žalovanej a to : Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa POS, so sídlom v Prešove, Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42343828.

Žalovanej náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi nepriznáva.

Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej k rukám jeho právneho zástupcu trovy konania vo výške 365,84 eur a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

### odôvodnenie:

Žalobca podal na Okresný súd Humenné 15.11.2013 žalobu, ktorou sa domáhal, aby súd zaviazal zaplatiť žalovanú sumu 850,45,- eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % denne a úrok z omeškania vo výške 2,525 % ročne zo súm špecifikovaných v žalobe, tak, že tento úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.050,- eur odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.050,- eur len 8,75 % ročný úrok z omeškania zo sumy 850,45,- eur do zaplatenia ako aj trovy súdneho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia a súdneho poplatku.

Žalobu odôvodnil tým, že dňa 11.11.2010 uzavrel žalobca ako veriteľ so žalovanou ako dlžníčkou zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX (ďalej len zmluva), na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 1.050,- eur. Poskytnutý úver spolu s dohodnutým úrokom sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 36-tich mesačných splátkach vrátane úrokov, vo výške mesačnej splátky 59,61,- eur v termíne v splatnosti dohodnutej v zmluve. Na základe žiadosti žalovanej sa žalobca so žalovanou dohodol na odklade splátok č. 4, 5, 6 a tieto sa žalovaná zaviazala splatiť ako splátky č. 37, 38 a 39. Žalovaná sa dostala do omeškania splatením splátok už pri splátke č. 3 a keďže bola v omeškaní s úhradou splátok viac ako 3 mesiace bolo jej doručené oznámenie o spoplatnení podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j.

došlej okamžitej splatnosti úveru z dôvodu jej omeškania. Žalovaná doteraz zaplatila žalobcovi len sumu 1.295,51,- eur a k úhrade zostal ešte dlh vo výške 850,45,- eur.

Žalobca sa okrem tejto istiny domáha aj zaplata zmluvnej pokuty podľa článku 14 bod 1 zmluvných dojednaní vo výške 0,065 % denne z dlžných splátok za každý deň omeškania. Podľa § 517 ods. 2. Občianskeho zákonníka v nadväznosti na nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. a zákona č. 129/2010 Z.z. si uplatňuje žalobca aj úroky z omeškania v zákonnej výške, resp. v maximálnej zákonnej výške z dlžných súm. Žalobca uviedol, že na výzvu na úhradu pred podaním žaloby žalovaná nereagovala.

Na preukázanie svojich tvrdení žalobca doložil súdu pokus o zmier pred začatím súdneho konania (čl. 4), oznámenie o spolatení úveru z 25.11.2012 (čl. 5), žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX z 11.10.2010 (čl. 6), zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere (čl. 7), oznámenie veriteľov o schválení úveru dlžníka/zmluva o revolvingovom úvere z 11.10.2010 (čl. 8), doručienka (čl. 9), výpis z karty klientky - žalovanej (čl. 10), výpis z Obchodného registra žalobcu (čl. 12).

Do konania vstúpil dňa 15.1.2014 vedľajší účastník na strane žalovanej a to Združenie - pomoc a ochrana spotrebiteľa POS, so sídlom v Prešove.

Žalobca namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovanej (v námietkach ho nesprávne označil), a to svojim podaním z 10.2.2014, doručeným súdu 26.2.2014, v ktorom v podstate uviedol, že sa jedná len o formálne vstupovanie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, ktorý podáva len formulárové vyjadrenia vo veci. Tým nie sú naplnené zákonom č. 250/2007 Z.z. stanovené podmienky pre ktoré sa zriaďujú tieto právnické osoby - Združenia na ochranu spotrebiteľa. Vo svojich námietkach omylom uviedol, že sa jedná o Občianske združenie - Združenie slovenských spotrebiteľov AZ. Namietal preto, že podania tohto vedľajšieho účastníka vrátane odporov sú procesne neúčinné (čl. 44).

Vedľajší účastník sa svojim podaním doručeným súdu 13.2.2014 (čl. 38) vyjadril k žalobe a k prílohám, kde uviedol, že považuje zmluvnú odmenu dojednanú v zmluve o revolvingovom úvere za absolútne neplatnú podľa § 39 Občianskeho zákonníka, tak ako to bolo vyslovené už aj v iných rozhodnutiach súdov Slovenskej republiky. Výška ročnej úrokovej sadzby predstavuje pri úvere 70,02 %, resp. 68,44 % a je viac ako 5-násobne vyššia ako je priemerná úroková sadzba za spotrebné úvery poskytované bankami v čase poskytovania zmluvy. Namietal, že toto dojednanie je v rozpore aj s § 53 ods. 6 zákona č. 40/1964 Z.z. Občianskeho zákonníka a ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Takéto zmluvné dojednania označil za úžernícke konanie zo strany žalobcu. Poukázal aj na § 3 ods. 1 O.z., s tým, že sa nemôže poskytnúť ochrana takýmto dojednaniam a postupom. Taktiež namietal za absolútne neplatnú dohodu o zmluvnej pokute dojednanú v bode 14.1. zmluvných dojednaní vo výške 0,065 % denne z dlžnej zmluvy. Poukázal na to, že sa jedná o formulárovú dohodu, ktorú spotrebiteľ - dlžník nemal možnosť ovplyvniť. Takto dojednanú zmluvnú pokutu považoval za absolútne neplatnú podľa § 52 a nasl. O.z. ako aj podľa § 39 O.z. pre rozpor s dobrými mravmi.

Namietal aj úroky z omeškania, ktoré žiadal žalobca v bode III žaloby, kde žiadal časť zákonného úroku z omeškania vo výške 2,525 % ročne zo sumy nesplatennej časti istiny úveru a úrokov. Dôvodom je, že si žalobca do tohto úroku z omeškania započítal aj neprijateľné zmluvné pokuty.

Vedľajší účastník uviedol, že keďže sú neplatné dojednania o odmene, sú neplatné dojednania aj o RPMN, a teda uvedený úver sa má považovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Poukázal na to, že z karty klienta a z vyjadrenia žalobcu k žalobe vyplýva, že žalovaná vyplatila doteraz reálne žalobcovi sumu 1.295,51,- eur a podľa jej vyjadrení dokonca sumu 1.400,- eur, preto žiadal rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami v celkovej výške 1.650,87,- eur a vyplatenými splátkami podľa žalovanej vo výške 1.400,- eur zamietnuť a priznať žalobcovi len sumu 250,87,- eur. Zároveň si uplatnil trovy konania.

Žalovaná sa k žalobe písomne vyjadrila tak, že je pravda, že je dlžníčkou žalobcu, ale

že nie je pravda, že by mala o 3 mesiace odložené platby úvere. Uviedla, že úver spláca a doteraz zaplatila sumu 1.400,- eur. Nechápala prečo ju zažalovali na súde.

Žalovaná vo svojom podaní doručeného súdu 11.3.2014 (čl. 55) na výzvu súdu uviedla, že súhlasí, aby ju v konaní zastupoval vedľajší účastník a hájil jej záujmy. Zároveň ospravedlnila svoju neúčasť zo zdravotných dôvodov.

Vedľajší účastník na strane žalovanej sa vyjadril k námietke voči vstupu do konania tak, že vedľajší účastník má podľa § 93 ods. 4 O.s.p. rovnaké práva a povinnosti ako účastník na strane ktorého vstupuje. Poukázal na aktuálne rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, ktoré pripúšťajú v spotrebiteľských veciach vstup Občianskych združení na ochranu spotrebiteľa do tohto konania ako aj ich zastupovania advokátskymi kancelármi. Je pre nich zarážajúce tvrdenie žalobcu, ktorý udáva, že vedľajší účastník používa formulárové vyjadrenia k žalobám, keďže sám žalobca používa formulárové znenie zmlúv a zmluvných dojednaní, ktorými dokonca porušuje právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Poukázal aj na ochranu spotrebiteľa podľa práva Európskej únie a na aktuálne rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (č. 52).

Súd vyzval ešte pred nariadením pojednávania žalobcu na vyjadrenie vo veci (čl.17), keďže zmluva obsahuje ustanovenia, ktoré sú pravdepodobne v rozpore so spotrebiteľským právom, a to hlavne čo sa týka výšky dohodnutej odplaty (čl. 17), na čo však žalobca nereagoval.

Súd zaslal žalobcovi vyjadrenie vedľajšieho účastníka, na ktoré však žalobca taktiež nereagoval. Súd zaslal žalobcovi výzvu (čl. 35), na ktorú však žalobca nereagoval.

Súd opätovne urgoval žalobcu (čl. 42), na čo však žalobca znova nereagoval.

Jedinou reakciou zo strany žalobcu, bola všeobecne formulovaná námietka voči vstupu vedľajšieho účastníka do konania (čl. 44) a to aj s iným, nesprávnym označením vedľajšieho účastníka - uvedený iný vedľajší účastník.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na ktorom sa nezúčastnil žalobca ani jeho právny zástupca, neúčasť ospravedlnili a súhlasili, aby súd vo veci konal, rozhodol bez ich prítomnosti (čl.49), nezúčastnila sa ho ani žalovaná, ktorá svoju neúčasť ospravedlnila, nezúčastnil sa ani vedľajší účastník a prítomný bol len právny zástupca vedľajšieho účastníka. Preto súd konal a rozhodol aj bez prítomnosti týchto účastníkov, resp. ich zástupcov, lebo boli splnené podmienky podľa O.s.p.

Súd vykonal vo veci dokazovanie, oboznámil sa s obsahom súdneho spisu, predovšetkým so žalobou, pokusom o zmier, oznámením o spolatnení, žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere, zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere, doručenkou, výpisom z karty žalovanej, výpisom z obchodného registra žalobcu, výzvou súdu z 2.12.2013 na žalobcu, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, vyjadreniami žalovanej, výzvou súdu právnomu zástupcovi žalobcu z 31.1.2014, vyjadrením vedľajšieho účastníka k návrhu, námietkou žalobcu voči vstupu vedľajšieho účastníka, vyjadrením vedľajšieho účastníka k tejto námietke, ospravedlnením neúčasti žalobcu na pojednávanie, ospravedlnením žalovanej z pojednávania. Súd zistil z týchto dôkazov tento skutkový stav.

Zo žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.10.2010, z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 11.11.2010 z karty žalovanej vyplýva, že žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej ako dlžníčke na základe tejto zmluvy úver vo výške 1.050,- eur. Toto bola aj reálne vyplatená suma žalovanej. Uvedený úver sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 36-tich mesačných splátkach vrátane úrokov vo výške 59,61 eur. Celkovo mala žalovaná zaplatiť žalobcovi vrátane dohodnutej odplaty za tento úver sumu 2.145,96 eur. Žalovaná reálne doteraz zaplatila

žalobcovi sumu 1.295,51 eur. K úhrade ostala suma 850,45 eur, čo je aj predmetom tejto žaloby ako istina.

Z oznámenia o spoplatnení tohto úveru zo dňa 25.11.2012 vyplýva, že žalovaná sa dostala do omeškania so splátkou č. 22, 23 a 24 a následne z tohto dôvodu žalobca v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Celý úver sa tak stal splatným 16.12.2012.

Súčasťou zmluvy sú aj zmluvné dojednania, kde v bode 14.1 si účastníci konania dohodli zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania so plnením peňažného záväzku.

Z bodu 14.1. zmluvných dojednaní vyplýva, že v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru alebo jej časti je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725 % ročne). Ak sa z dôvodu omeškania dlžníka s úhradou splátky úverov viac ako 3 mesiace stali podľa čl. 13 bod 1 písm. a) tejto zmluvy okamžite splatným všetky záväzky dlžníka podľa tejto zmluvy, je dlžník povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 23,725 % ročne).

Podľa bodu 14.2., okrem zmluvnej pokuty podľa čl. 14.1., je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi úrok z omeškania určený podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške stanovenej nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v platnom znení k 1. dňu omeškania s úhradou peňažného záväzku. Výška úrokov z omeškania bude určená tak, aby spolu so zmluvnou pokutou podľa bodu 14.1. nepresahovala maximálnu výšku podľa bodu 14.3.

Podľa bodu 14.3. zmluvných dojednaní, zmluvná pokuta 14.1. spolu s úrokom z omeškania nesmú spolu prevýšiť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov naposledy zverejnenú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. pred vznikom omeškania o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne a súčasne nesmú prevýšiť trojnásobok úrokov z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Zb.; za rozhodujúcu sa považuje ročná percentuálna miera nákladov pre obdobný typ spotrebiteľského úveru. Ak tieto sankcie za omeškanie dosiahnu výšku poskytnutých peňažných prostriedkov, následne sankcie za omeškanie dlžníka so splácaním peňažných prostriedkov nesmú prevýšiť úroky z omeškania podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Zb.

Podľa bodu 14.5., akékoľvek dojednania o zmluvnej pokute obsiahnuté v tejto zmluve a akékoľvek zaplatenie zmluvnej pokuty podľa tejto zmluvy, nemá vplyv na právo poškodenej strany žiadať náhradu škody vzniknutú porušením povinnosti, pre ktorú bola pokuta dojednaná alebo iným porušením tejto zmluvy, a to v plnej výške.

Podľa bodu 14.6. dlžník vyhlasuje, že zmluvné pokuty, ktoré mu môžu byť uložené v súlade s touto zmluvou sú v plnom rozsahu primerané a bez akýchkoľvek pochybností zodpovedajú záväznosti porušenia, resp. nesplnenia povinnosti, na základe ktorej mu môže byť uložené, že si je plne vedomý rizika vzniku týchto zmluvných pokút, ich výšky a dôvodov, pre ktoré mu môžu byť uložené a že bol v existencii právnych dôvodov a rozsah jednotlivých zmluvných pokút zo strany veriteľa pred uzavretím zmluvy poučený.

Podľa bodu 5.1. zmluvných dojednaní, za poskytnutie úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi úroky vo výške uvedenej v bode 6 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru a oznámenia dlžníkovi. Úroky sú splatné v mesačných splátkach spolu s istinou podľa splátkového kalendára uvedeného v bode 6 zmluvy a v oznámení o schválení úveru. Podľa bodu 5.2., za poskytnutie každého revolvingu sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi úroky vo výške uvedenej v bode 6.

Zmluvné dojednania sú na formulárovom tlačive, nie sú podpísané účastníkmi a odkazuje na nich zmluva v bodoch 8.5. a 13.

Z uvedených ustanovení vyplývá, že veriteľ si zabezpečil splatnosť svojej pohľadávky opakovane viacerými sankčnými inštitútmi, a to predovšetkým zmluvnou pokutou a úrokom z omeškania, tak ako to bolo vyššie uvedené v zmluvných dojednaniach s tým, že nárok na náhradu škody tým nie je dotknutý. V žalobe si uplatňuje aj tieto sankcie, a to zmluvnú pokutu a úrok z omeškania v stanovenej obmedzujúcej výške.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v tomto prípade poskytol žalobca reálne žalovanej úver vo výške 1.050,- eur zo splatnosťou na 36 mesačných splátok a celkovú sumu, ktorú musí žalovaná zaplatiť, t. j. úver + dohodnuté úroky ako odplata za úver sú vo výške 2.145,96 eur pri RPMN 69,85 %, ročná úroková sadza úveru 70,02 %, priemerná RPMN za úver 47,39 %.

Podľa ustanovenia § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojsť odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške stanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa ustanovenia § 2 Zák. č. 258/2001 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ustanovenia §3 ods. 1,2 Zák. č. 258/2001 Z.z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ustanovenia §4 ods. 1 Zák. č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ustanovenia §4 ods. 2 Zák. č. 258/2001 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 3 Zák. č. 258/2001 Z.z., pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka (OZ), ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to

na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 336/2005 Z.z., spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 336/2005 Z.z., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 336/2005 Z.z., v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka (OZ), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V tomto prípade je zrejmé, že predmetom konania je spotrebiteľský spor - poskytnutie peňažného úveru, kde súd z úradnej povinnosti musí použiť normy spotrebiteľského práva ako aj ostatné právne normy, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie a to bez ohľadu na to, či sa jedná napríklad o tzv. absolútny obchod a podobne. Normy spotrebiteľského práva sú špeciálnymi aj vo vzťahu k obchodnému zákonníku a iným normám. Súd má ex offo podľa slovenského aj európskeho práva zabezpečiť ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania. Toto je aj v súlade s judikatúrou EÚ a aj súdov Slovenskej republiky, pozri napr. uzn. ÚS - SR, sp. ÚS/402/2013-10 z 19.6.2013.

Súd žalobu zamietol v celom rozsahu a to z dôvodu, že v konaní bolo preukázané, že reálne bol poskytnutý žalovanej úver vo výške len 1.050,- eur a reálne zaplatila podľa vyššie uvedených listinných dôkazov (vyjadrenie žalobcu k žalobe, výpis z karty žalobkyne sumu 1.295,51,- eur, to je viac ako reálne dostala.

Dohodu o odplate za poskytnutý úver v takejto výške ako je to uvedené v tomto prípade, kde ročná úroková sadzba úveru je 70,02 %, RPMN za úver je 69,85 % a priemerná RPMN za úver je 47,39 % považuje súd za absolútne neplatnú dohodu a to podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi a v súlade s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa takto absolútne neplatne dojednaným právam neposkytne právna ochrana, pretože by to bolo v rozpore so zákonom.

Takáto výška ročnej úrokovej sadzby viac ako 5-násobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu za spotrebné úvery poskytované bankami v čase uzatvorenia zmluvy, a preto je neplatná podľa § 53

ods. 6 zákona č. 40/1964 Z.z. Občianskeho zákonníka. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

Z tohto dôvodu je takáto dohoda o odplate za úver neplatná aj podľa § 39 O.z., neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. V tejto časti je úverová zmluva neplatná.

Vzhľadom na judikát Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/26/2011, ide o absolútnu neplatnosť dohody o úrokoch, tieto sú neplatné v celom rozsahu a nie je možné ich teda modifikovať.

Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúci z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Dobrými mravmi sa v súdnej praxi považuje súbor spoločenských, kultúrnych a mravných pravidiel správania, ktoré sú v súlade so všeobecne uznávanými vzťahmi medzi ľuďmi a mravnými princípmi spoločenského zriadenia, ktorý v historickom vývoji osvedčil istú nemennosť a vystihujúcu podstatné historické tendencie, ktoré sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem. Neprimerane dohodnuté úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, a teda aj s dobrými mravmi. Obdobne právne už súdy rozhodovali, a to napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6C/126/2012 zo 7.5.2013, rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 z 31.7.2009, rozhodnutie sp. zn. 5Cdo/26/2011 z 26.4.2012, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21Cdo/1484/04 z 15.12.2004, rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 3Co/3/2011 z 12.10.2011, 3Co/67/2012 z 24.10.2012.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (OZ), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodhodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Keďže žalovaná zaplatila doteraz žalobcovi viac ako jej reálne poskytol na jej strane nevzniklo bezdôvodné obohatenie, a preto súd nemohol priznať žalobcovi žalovanú sumu, resp. jej časť ani z titulu bezdôvodného obohatenia.

Pri peňažných úveroch, resp. pôžičkách je samozrejmé, že sa poskytujú za odmenu, pričom touto odmenou je spravidla zmluvný, resp. dohodnutý úrok, ktorý vyjadruje odmenu za poskytnutý úver. V tomto prípade predstavuje táto dohodnutá zmluvná odmena neprimerane vysokú odmenu, a preto je takáto dohoda o tejto odmene absolútno neplatná pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 OZ. Ustanovenie § 39 OZ je možné použiť v akomkoľvek právnom spore, ak sú na to splnené zákonom predpísané podmienky.

Z tohto dôvodu takéto dojednanie v zmluve o revolvingovom úvere a v zmluvných dojednaniach považuje súd pre rozpor s dobrými mravmi za neplatné, pretože odmena je zjavne vyššia ako bola priemerná úroková sadzba poskytovaná obchodnými bankami v uvedenom období. V danom prípade sa nejedná o primeranú výšku odplaty (odmeny) za poskytnutie peňažnej istiny dlžníkovi a nejde o zhodnotenie, ktoré je obvyklé. Za neprimeranú, a preto odporujúcu dobrým mravom je taká výška odmeny, resp. úrokov za poskytnutie peňažných prostriedkov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania úveru, určenú najmä s prihliadnutím najvyšším úrokovým sadzbám, ktoré uplatňujú banky pri poskytovaní obdobných úverov alebo pôžičiek. Uvedené právny názor je v zhode aj s právnym názorom už vyjadreným napr. v rozsudku Najvyššieho súdu SR z 26.4.2012, sp. zn. 5Cdo/26/2011.

Súd ešte poukazuje na to, že celá zmluva o revolvingovom úvere ako aj zmluvné dojednania sú na predpísaných žalobcom pripravených formulároch - tlačivách, ktoré spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť,

sú vopred pripravené a po dopísaní údajov, resp. konkrétnych čísiel sa podpisujú bez možnosti zmeny zmluvných dojednaní zo strany spotrebiteľa. Zmluvné dojednania s drobnými písmenkami pritom ani nie sú podpísané účastníkmi, hoci na dojednanie o zmluvnej pokute sa vyžaduje písomná forma a dohoda oboch strán.

Je nemysliteľné, aby žalobca reálne poskytol ako v tomto prípade žalovanej reálne sumu 1.050,- eur, avšak dojednával si celkovú vrátenú sumu 2.145,96 eur a rozdiel si hneď započítal pri uzatvorení zmluvy, resp. pri poskytnutí úveru. Žalovaná ako dlžníčka pri tom platí splátky a v prípade porušenia aj sankcie (zmluvné pokuty, úroky z omeškania) už z tejto celkovej sumy 2.145,96 eur, hoci jej bola poskytnutá len suma 1.050,- eur a to bez akéhokoľvek podnikateľského rizika a protihodnoty zo strany žalobcu.

Čo sa týka uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 0,065 % denne v bode 14. zmluvných dojednaní, tak ako je to uvedené vyššie, takéto dojednanie súd považuje za absolútne neplatné podľa § 52 a nasl. OZ ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a ako aj dojednanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 OZ.

Súd vyvodzuje záver, že nie je možné, aby si žalobca uplatňoval tak ako je to uvedené v bode 14 zmluvných dojednaní viacnásobné sankcie za porušenie tej istej povinnosti a to jednak zmluvnú pokutu, úrok z omeškania, ako aj možnú náhradu škody o to viac, že sa jedná o dojednania napísané na formulárových tlačivách, ktoré nemá možnosť dlžník ovplyvniť resp. zmeniť. Sankcie sa pritom vyrubujú nie z reálne poskytnutej sumy peňazí vo výške 1050 eur, ale zo sumy 2.145,96 eur, kde je zahrnutá aj absolútne neplatná dohoda o odplate za poskytnutie peňazí. Súd tu poukazuje aj na to, že tieto zmluvné dojednania nie sú ani žalovanou podpísané a nie sú ani datované aj to aj napriek tomu, že na konci týchto zmluvných dojednaní je uvedené, že žalovaná bola s touto zmluvnou pokutou a sankciami riadne oboznámená a považuje ich za v súlade s právom. To nezhojujú ani body 8.6. a 13. zmluvy.

Súd teda uzatvára, že považuje túto zmluvu v časti dojednaní o zmluvnej odmene a v nadväznosti na to aj v časti o RPMN za absolútne neplatnú, a teda v zmluve nie je riadne uvedené RPMN, ako aj ďalšie podstatné náležitosti, a preto sa považuje, že žalobca má nárok len na vrátenie istiny bez poplatkov, úrokov a sankcií.

Z tohto dôvodu súd nepriznal žalobcovi ani čiastočne žalovaný zákonný úrok z omeškania vo výške 2,525 % ročne nesplatennej časti istiny, hoci aj s obmedzením podľa vykonávacích predpisov a zákona, tak ako sú vyššie špecifikované a to z dôvodu, že ide o duplicitné uplatňovanie sankcií pre to isté porušenie (mimo zmluvnej pokuty, mimo náhrady škody) ako aj z dôvodu, že žalobca žiada úrok z omeškania zo sumy nesplatennej časti istiny úverov a úrokov do ktorej si započítal aj neprijateľné zmluvné pokuty.

Súd nepriznal žalobcovi nárok ani z titulu bezdôvodného obohatenia, pretože, ako bolo uvedené reálne poskytol žalovanej sumy 1.050,- eur a doteraz mu reálne zaplatila sumu 1.295,51 eur a teda k bezdôvodnému obohateniu na jej strane nedošlo.

Z tohto dôvodu sa žalovaná nemohla ani dostať do omeškania so splnením svojho peňažného záväzku, a to pre absolútne neplatnú dohodu, a preto súd nepriznal žalobcovi ani úrok z omeškania a zmluvné pokuty, aj z tohto dôvodu.

Súd poukazuje na to, že po vstupe vedľajšieho účastníka do konania žalobca podal proti tomu námietky, ktoré všeobecne formuloval, tak ako je to vyššie uvedené. Súd preto rozhodol aj o prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka na strane žalovanej do tohto konania. Vzhľadom na doterajšiu judikatúru vrátane názoru Najvyššieho súdu, ktoré uviedol aj vedľajší účastník vo svojom vyjadrení je v spotrebiteľských vzťahoch prípustné, aby do konania vstúpilo združenie na ochranu spotrebiteľa, ktoré je zriadené samostatným zákonom. S týmto vstupom zároveň tento vedľajší účastník plní svoju zákonnú úlohu, a to ochranu spotrebiteľa aj v konkrétnom súdnom spore. To, že vedľajší účastník podáva všeobecné formulárové vyjadrenia neznamená, že neposkytuje riadnu ochranu spotrebiteľovi, pretože práve

žalobcovi - spoločnosti, ktoré v predmete svojej činnosti majú poskytovanie pôžičiek a úverov majú všetko spravidla formulárové zmluvy na tlačivách, vrátane všeobecných podmienok, či zmluvných dojednaní. Už samotným vstupom do konania vedľajší účastník realizuje svoje práva danému zákonom a je oprávnený na všetky práva a povinnosti na ktoré je oprávnený spotrebiteľ. V tomto spore súd ešte podotýka, že žalovaná súhlasila so vstupom vedľajšieho účastníka do tohto konania, aby obhajoval jej práva, čo je zrejme z jej vyjadrení.

Z tohto dôvodu sú oprávnené aj trovy, ktoré si vyčíslil vedľajší účastník a keďže súd žalobu zamietol v celom rozsahu, a to aj na základe vyjadrení vedľajšieho účastníka do konania, súd priznal právo na náhradu trov konania úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, ktoré si uplatnil v celkovej sume 365,84 eur s DPH. Podľa súdu znášanie týchto trov vedľajšieho účastníka na strane spotrebiteľa žalobcom, je pre neho jediná peňažná sankcia za opakované používanie postupov v neprospech spotrebiteľa a to aj napriek vedomosti žalobcu o objektívnom spotrebiteľskom práve. Je pritom zrejme, že len časť týchto spotrebiteľských úverov sa dostane pred súd, ktorý následne uplatní súdnu kontrolu spotrebiteľského vzťahu. Vo väčšine ostatných zmlúv plnia spotrebiteľia žalobcovi aj plnenia v rozpore so spotrebiteľským právom. Spotrebiteľ na rozdiel od žalobcu totiž nedisponuje týmom právnikov a ekonómov na ochranu svojich záujmov.

Trovy konania vedľajšieho účastníka pozostávajú z odmeny za jeden právny úkon pomoci vo výške 51,45 eur, a to prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k žalobe z 13.2.2014 a z účasti na pojednávaní 18.3.2014, t.j. 205,80 eur za 4PÚ + 3-krát režijný paušál po 8,04 eur, t.j. 32,16 eur. Súd zároveň priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu za stratu času a hotové výdavky za cestu na pojednávanie z 18.3.2012 Vranov nad Topľou - Humenné (1 x 40 minút), Humenné - Vranov nad Topľou (1 x 40 minút) = 4 x 13,40 eur = 53,60 eur s náhradou cestovným osobným motorovým vozidlom 0,183 eur x 52 km = 9,51 eur, teda spolu 63,11 eur (53,60 eur + 9,51 eur). Zároveň súd priznal právo na náhradu PHM - 0,065 liter/km x 52 km x 1,350 = 4,56 eur + 20 % DPH z tejto sumy.

O trovách konania medzi účastníkmi súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, avšak keďže žalovanej hoci bola v konaní úspešná žiadne trovy nevznikli a žiadne si neuplatnila, súd jej právo na ich náhradu nepriznal.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní povinnosť, ktorú mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať exekúcie podľa osobitného predpisu.